

Så vil jeg også sige, at det også ville være rart, hvis staten gik i spidsen på sit eget område. Jeg tror nok, det gik op for de fleste under ministerens indlæg – eller i hvert fald i forbindelse med de spørgsmål, der blev stillet – at når det handler om at få lagt cykelstier på statsvejnettet, så går det ikke så hurtigt. Man kan – om man så må sige – forvente, at det vil tage mange, mange år, inden der er nået et resultat. Det er bare et eksempel på, at staten måske kunne gå i spidsen. Og skulle der blive lidt ekstra millioner kroner tilovers, når man har snakket motorveje og jernbaner til efteråret – og det tror jeg nu godt der kan blive, hvis det er det, vi prioriterer – synes jeg, det er vigtigt også at fokusere på det område.

Så synes jeg jo også, at det er sådan en underlig reaktion, nemlig at diskutere transportfradrag og den slags i forhold til cyklister og i forhold til miljø, når vi i øvrigt godt ved, at man fra regeringens side har sagt, at f.eks. Skattekommissionen også skal arbejde med miljømæssige aspekter i forhold til skattelovgivningen. Hvad er det så, der gør, at man ikke også kan undersøge, om man faktisk kunne bruge de penge, man i dag bruger på et transportfradrag, på en miljømæssigt mere fornuftig måde? Det kunne man givetvis gøre, uden at man behøvede at indføre så vidtgående og radikale ting, som Enhedslisten kunne finde på på det her område.

Så Enhedslisten støtter langt de fleste af de punkter, der er i det her forslag, og vi er derfor glade for, at noget tyder på, at der i hvert fald på nogle områder er flertal for at gennemføre tingene. På andre områder må vi afvente, hvad der sker i forbindelse med de forhandlinger, der kommer om den kommende infrastruktur, og i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Skulle Enhedslisten få mulighed for et udøve indflydelse på det, vil vi slå et slag for cyklisterne.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 17:46

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til dem, der var forholdsvis varme eller lune eller måske halvlynlune i forhold til det her forslag.

Vi har valgt at fremsætte det her forslag sammen med Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, fordi det går tilbage med cyklismen

hertillands. Siden 1990 er cyklismen faldet med 30 pct. i Danmark, og vi er nødt til at få det vendt. Jeg blev derfor ret overrasket over ministerens meget kritiske holdning til forslaget; for mange af elementerne i forslaget gælder det, at det er konkrete handlinger, som er forudsætningen for at komme videre i forhold til at sikre cyklismen i Danmark, og i regeringens egen finanslov for 2008 står det meget klart, at regeringen vil opprioritere cyklismen i Danmark. Så vores forslag kan ses i klar forlængelse af regeringens egen finanslov.

Jeg ved godt, at det er Dansk Folkeparti, der har kæmpet for at få det ind i finansloven, og det er vi glade for. Jeg kan også høre, at Dansk Folkeparti er meget positiv over for vores forslag, og det vil jeg gerne kvittere for.

Regeringen siger, at den deler vores ønsker vedrørende sundhed, klima og trængsler. Det er vi sådan set som forslagsstillere ganske glade for. Ministeren bruger så muligheden for at forklare det her med regeringens egen cykelstrategi, og der vil jeg gerne gøre opmærksom på nogle elementer. I cykelstrategien har man sat 25 mio. kr. af til statslige veje og cykelstier. Det handler om ca. 6-8 km cykelsti. Man vil opleve, at det jo langtfra er alle vores statslige veje, der så kan blive dækket, medmindre man lever i rigtig mange år. Hvis vi satte ind på området og sagde, at vi gerne vil lave cykelstier på alle statslige veje i morgen, koster det 0,5 mia. kr. Det er mange penge, men set i lyset af, at 10 km motorvej koster 1 mia. kr., er det jo tankevækkende, hvor mange kilometer cykelsti vi kan få for de samme penge.

Regeringens cykelstrategi lægger også op til, at der skal tages initiativer til at øge cyklistsikkerheden. Hvis man så kigger på tallene for cyklister, der er døde i trafikken, for 2006, 2007 og 2008, vil man se, at der er noget, der tyder på, at regeringens strategi ikke ligefrem er slået igennem på det område. I 2006 døde 31 cyklister i trafikken, i 2007 var det 48, og i år er det indtil videre 21; det er altså stigende tal. Der står også i regeringens strategi, at der skal afholdes en årlig konference – første gang i efteråret 2007. Den kommer så her i efteråret 2008, og det er vi glade for, men det tager tid at indføre den her strategi – en strategi, der vel at mærke var 6 år undervejs, og da den så kom, tager det tid at indføre de konkrete handlinger. Den er ikke meget værd – desværre – for danske cyklister, for vi har brug for bedre forhold.